

MERKKIPÄIVIÄ

Okahvie Spiireintytär ja Yrjö Mäkelä. Helmi Virtarannan kuva vuodelta 1956.

90 vuotta täytti 14.4. 1974, Orismalassa Yrjö Mäkelä. Hän on syntynyt Vienan-Karjalan Vuokkiniemellä 14.4. 1884. Suomeen hän siirtyi lopullisesti v. 1922.

Merkkipäivänään oli Skottilan Jyrki, kuten häntä karjalaiset »tituleeraavat», suvun piirittämänä ja nuoria Mäkelöitä sekä etelä-pohjalaisia sukuun tulleet mm. Arkkoolaisia oli ihan kasapäissä. Oli lapsia, lastenlapsia vieläpä lastenlasten lapsia, serkkuja ym. kaukaisempia sukuja. Sukulaisten määrä oli suuri, onnittelijoitten lukumäärä lähenteli sataa henkilöä. Ympäri maata tavoittivat sähköet ja kukkalähetkset merkkipäiväänsä juhlihan vanhuksen.

Yrjö Mäkelä saapui jo nuorena Suomeen, jossa hän palveli eri tehtävissä kauppa-alalla. Hän oli useita vuosia seuramme pitkäaikaisen puheenjohtajan Aleksi Mitron tekstiiliyrityksessä Jyväskylässä. Täältä kävivät monet karjalaiset laukkukauppiat täyttämässä Sumtsansa ja lähtivät kauppa-koilleen kiertämään maakuntaa. Näinä vuosina hän joutui olemaan paljon yhteydessä laukkukauppaa harjoittavien heimoveljiensä kanssa. 1920-luvulla perustivat vaasalaiset kauppiat Juho Tanner ja Timo Manner - molemmat itäkarjalaisia kauppiaita - pukutehtaan ja neulomon Orismalaan. Tämän vaatetustehtaan isännöitsijäksi kutsuttiin Yrjö Mäkelä. Tässä vaativassa tehtävässä Yrjö Mäkelä johti yritystä, jonka työntekijät lähinnä olivat itäkarjalaisia. Näinä vuosina Orimala oli suuri itäkarjalaisten keskuspaikka ja Mäkelän talo ja koti melkoinen »hotelli». Karjalaisia tuli Orimalaan ja lähti Orimalasta ja useat nauttivat Mäkelän vieraanvaraisuutta. Myöhemmin perusti Yrjö Mäkelä Orimalaan oman yrityksen - huivitehtaan - jonka toimintaa hän jatkoi aina toisen maailmansodan alkuvuosiin saakka. Edelleen on hän harjoittanut kotipaikkakunnallaan autoliikennöitsijän ammattia.

Perimätiedon mukaan Mäkelän suku on tullut Vuokkiniemelle Suomussalmen Alavuokin kylästä ja Mäkelän talosta. Tästä samoin kuin siitä huolimatta, että Yrjö Mäkelä jo poikasena ensi kerran tuli Suomeen, ei hän ole »ruotsiutunut» vaan on säilyttänyt karjalaisen kielensä ja mielensä. Hän oli nuorempana innokas kyykkämies ja harva se ilta, etteikö Mäkelän pihassa olisi isketty kyykkää ihan miesvoimalla.

Monien tehtäviensä ohella riitti Yrjö Mäkelältä aikaa myös karjalaisten järjestötoimiin ja mainita sopii, että v. 1920 valittiin hänet Karjalan väliaikaisen hallituksen jäseneksi.

Kun haluamme erityisesti korostaa joidenkin kanssaihmistemme voimaa, tarmoa, sitkeyttä jne. käyttämme hänestä erilaisia vertauskuvallisia ilmaisuja kuten tervaskanto, ikihonka, harmaantunut kelo jne. Yrjö Mäkelästä, jos kenestä voimme hyvin käyttää ilmaisuja: karjalainen tervaskanto. 90 vuotiaana, näkö ja kuulo tosin hieman heikentyneenä, Skottilan Jyrki toimittelee päivittäiset askareet pienien puita, noutaen postin maantien varressa olevasta postilaatikosta jne. Mieli on vanhuksella pysynyt virkeänä ja muistikin pelaa kuin nuorella miehellä. Niinpä professori Pertti Virtaranta on nauhoittanut Yrjö Mäkelältä erilaista kansantietoutta.

Kun menneenä syksynä kävin Orismalassa tervehtimässä sukulaisiani, tiedustelin Yrjö Mäkelältä, vieläkö hän käy hilloja poimimassa paikkakunnan soilla. Hän vastasi, että lapset eivät enää päästäneet yksin suolle. Hän olisi kyllä vielä marjaan lähtenyt. Ja korostaakseen kertomaansa sekä osoittaakseen närkästytyään hänen liikkumavapautensa rajoitukseen Yrjö viänsi »emäskoineeta» ja sanoi olleensa suutuksissa perheelleen parin viikon ajan.

Harvalle meistä suodaan niin pitkä ja monivaiheinen elämänretki kuin Yrjö Mäkelälle on suotu. Karjalan Sivistysseura ja Karjalan Heimo-lehti lähettävät karjalaiselle tervaskannolle parhaat onnen ja menestyksen toivotukset merkkipäivän johdosta.

Aleksi L a h e l m a

85 vuotta täytti runonlaulaja Mari R e m s u Ruotsin Boråsissa 28. 3. -74. Hän on kotoisin Vienan Vuokkiniemeltä. Hän oli Kalevan Kansa Kerhon 25-vuotisjuhliissa viime heluntaina kunniavierana.

80 vuotta täytti vanh. konstaapeli Pekka L e v o n e n 24. 6. -74 Helsingissä. Hän on syntynyt Impilahdella.

Pekka Levonen

Arkkipiispa P a a v a l i täyttää 60 vuotta 28. 8. -74 Kuopiossa. Tiedotteessaan hän lausuu:

— »Mikäli Jumala suo, että olen elokuun 28. päivänä elossa ja voimissani, toimitan silloin kirkkokunnan keskustalossa (Karjalankatu 1) P. Johannes Teologin kirkossa klo 8 alkaen liturgian ja olen iloinen kaikista vieraista, jotka voivat olla tuossa jumalanpalveluksessa rukoilemassa kanssani ja osallistumassa pyhästä aterialta. Liturgian jälkeen välittömästi alkaa vastaanotto klo 12:een saakka jatkuen sitten klo 13—16. Vilpitön toivomukseni on, ettei minulle mitään puheita pidettäisi eikä minulle henkilökohtaisia lahjoja tai kukkia tuotaisi, vaan sellaiseen tarkoitukseen mahdollisesti aiottu varat merkittäisiin silloin esillä olevaan keräyslistaan Valamon kirkon rakentamisen hyväksi tai lähetettäisiin postisiirtotilille n:o KU 772-27—3, Arkkipiispa Paavali.

Ahti Sonninen

60 vuotta täytti säveltäjä Ahti Sonninen 11. 7. -74 Helsingissä ollen kuitenkin matkoilla (ilmeisesti Syvärinjärven rantamalla, Nilsiässä, kotimaakunnassaan Savossa).

11. 5. -74 satuin kuulemaan osan hänen alustuksestaan »Karjalaisen kansanmusiikin merkitys ja tallentaminen», jonka hän piti luovutetun Karjalan kulttuuriperinteen tallentamisseminaarissa Kanneljärven kansanopistossa, Lohjalla. Alustus oli elävä, uhkui sekä tietoa että taitoa, perinpohjaista asiantuntemusta, älykkäästi valittuja näytteitä. Tunsin hänessä heti sekä mestarin että heimomme suuren ystävän.

Säveltäjän henkilötiedoista näkyy, että hän toimi jatkosodan aikana opettajana Äänislinnassa 1941—43, Äänislinnan radion musiikkipäällikkönä 1943—44. On kerrottu, että hän on joutunut työskentelemään säännöllisesti jopa 20 tuntia vuorokaudessa. Totesin, että tallennetut Aunuksen ja Vienan sävelkokoelmat ovat kultaa arvokkaampia. Sävelten mestari on myös Kalevalan ystävä. Hän lausautti, että Kalevala tulee tulevina vuosisatoina säteilemään entistä kirkkaammin ja tulee paremmin ja syvällisemmin ymmärrettyksi.

Heikki Aaltoila on merkkipäivän johdosta lausunut, että Ahti Sonninen on ennakkoluulottomasti ja avokätisesti viljellyt musiikin täyttä kenttää tuskin mitään lajiketta sivuuttamatta.

Karjalan Sivistysseura onnitteli sävelten mestaria sähköllä. — B. K.

Otto O. Luoma

75 vuotta täytti 16. 5. eversti evp. Otto Oskari Luoma Helsingissä. Hän on syntynyt Sortavalassa. Hän liittyi 21. 1. 1918 Venäjänsaaren retkikuntaan osallistuen Vapaussotaan sekä Venäjänsaaren retkikunnan että Karjalan ratsujääkärirykmentin riveissä. Asevelvollisuutensa päätyttyä hän jäi huhtikuussa 1919 perustetun rajavartiolaitoksen palvelukseen. Opintojaan hän täydensi Kajaanin Yhteiskoulussa suorittaen yksityisesti 7/8 lk. oppimäärän. Kadettikoulun erikoiskurssin hän suoritti vv. 1927—28 ja Sotilashallin-

nollisen koulun I jakson vv. 1933—34 sekä II jakson vv. 1938—39. Rajavartiolaitoksessa hän suoritti varsinaisen elämäntyönsä palvellessaan siellä yli 40 vuotta eri tehtävissä Kaijuun, Joensuun ja Salmin rajavartioiden sekä Rajavartioston esikunnassa. Vuodesta 1945 alkaen hän toimi rajavartiostojen huoltopäällikkönä.

80 vuotta täytti Maria Petriah o, ent. Petroff, o.s. Gavriloff Tamperella 29. 6. 74. Hän syntyi Aunuksen Porajärvellä talonpoikaisessa perheessä. V. 1913 hän solmi avioliiton pitäjäläisensä Maxim Petroffin kanssa, josta myöhemmin tuli tunnettu heimosoturi. Maria on synnyttänyt 10 lasta, joista on elossa kahdeksan ja näillä on kaksitoista lastenlasta. Rajan kirot eivät ole jättäneet Mariaa rauhaan. Porajärven kodin hän joutui jättämään v. 1920. Hän pakeni kahden vanhimman tyttärensä kanssa miehensä luo Suojärvelle kiväritulen saattamana. Toisen kerran hän joutui jättämään kotinsa Suojärven Välikylässä v. 1939 tykkitulen

Maria Petriah o

ja lentopommitusten saattamana. Vähäisine nyytteineen ja lapsineen hän saapui aluksi Laukkaalle. »Ennen olin heimopakolainen, a nygöi olen evakko», kerrotaan hänen sanoneen. Laukkaalta evakkotie jatkui Virroille Piiliin ja v. 1954 vihdoin lasten latusia myöten Tampereelle. Kolme kertaa hän on joutunut miehensä rinnalla luomaan kodin tyhjästä. Golgatan tiensä hän on kulkenut heimonsa perinteiden mukaan vaivojaan valittamatta, rukoillen ja Korkeimman johdatukseen luottaen.

Elon iltaa hän viettää lastensa huolenpidon alaisena omassa kodissaan tai lastensa luona. Vanhat Porajärven aikaiset tapahtumat pysyvät mielessä. Hän muistaa kaskenpoltot, jokapäiväiset askareet, järvimalmin nostot, sulatukset ja Petroskoihin kuljetukset, pitäjän praasniekat ja muut merkkipäivät.

Hänelle on ominainen synnyinmaiden rauhallisuus ja hyväntahtoisuus. Lapsista on tullut kunnan kansalaisia. Kasvatuskeinoina ovat olleet rakkaus, hyvyys, ohjaus ja oma esimerkki. Hän on luonut ei vaan oman perheen, vaan koko suvun ja ympäristön piiriin lämmintä karjalaista henkeä.

Karjalana vävy

75 vuotta täytti Maiju Hirss o, o.s. Mauranen, 6. 7. -74 Helsingissä. Hän on syntynyt Repolassa.

75 vuotta täytti Sanni Jokinen, o.s. Ivakko, Helsingissä 29. 5. -74. Hän on syntynyt Salmassa. Solmi avioliiton suistamolaisen talousneuvos Pekka Jokisen kanssa. Hän perusti Suistamolle kirja- ja paperikaupan, oli perustamassa Mannerheimin Lastensuojeluliiton alaosastoa ja toimi innolla Lotta-Svärd-järjestössä. Helsingissä hän on osallistunut ahkerasti tiistaiseuratoimintaan.

Matti Vironmäki

60 vuotta täytti Agricolan seurakunnan kirkkoherra, ro-
vasti Matti Vironmäki 3. 7. -74 Helsingissä. Hän on
syntynyt Valkeasaarissa. Hän on toiminut pappina Viipu-
rissa ja Koivistolla sekä siirtoväen pappina Jyväskylässä.
Sotien jälkeen hän toimi kirkkoherrana Merijärvellä, Poh-
jonmaalla. Hän muutti Helsinkiin v. 1954.

Khra Vironmäki on toiminut inkerinsuomalaisten ja
karjalaisten hyväksi monissa eri järjestöissä. Hän on Inke-
riläisten yhdistyksen puheenjohtaja ja Inkeriläisten Sivistys-
säätiön hallintoneuvoston varapuheenjohtaja sekä Karjalan
Liiton hengellisen jaoston jäsen ja varapuheenjohtaja.

Karjalan Sivistysseuran onnittelet hänelle esittivät toim.
joht. Boris Karpela ja kauppias Heikki Porokoski.

Urho Harmainen

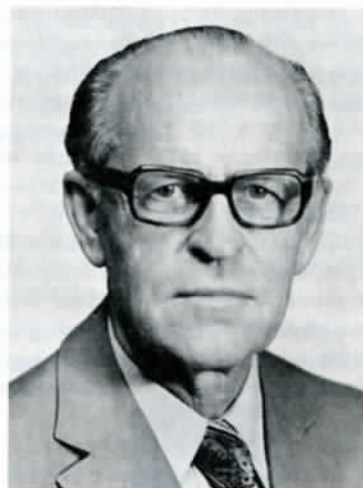
70 vuotta täytti 16. 6. johtaja Urho Harmainen Lah-
dessa. Hän on syntynyt Viipurissa. Hänellä on takanaan
monivaiheinen ja pitkä toiminta liike-, järjestö- ja puolue-
sektoreilla. Karjalan Liiton hallituksen jäsen hän on ollut
vuodesta 1945 lähtien ja edelleen sekä KL:n toinen varapj.
1969 lähtien ja edelleen. Hän on myös ollut Karjalaisseu-
rojen Lahden piirin puheenjohtajana 1946 alkaen ja edel-
leen, on Karjalaisten Heimotalo Oy:n johtokunnan jäsen,
Heimoravintolat Oy:n hallituksen jäsen, Karjalan Kirja-
paino Oy:n johtokunnan pitkäaikainen jäsen, Suoja-Säätiön
hallituksen varapj., Lahden Urheilutalo-Säätiön hallituksen
jäsen 1947—57, Karjala-Säätiön hallintoneuvoston sekä
Torkkelin Säätiön hallintoneuvoston jäsen ja varapj. Hän
oli myös Sanomalehti Kansan Työn hallituksen jäsen parin-
kymmenen vuoden ajan. Hän kuului myös useiden vuosien
ajan Lahden Karjalaiset ry:n johtokuntaan sekä Lahden

Karjalaisten sos.dem.yhdistyksen johtokuntaan sen perusta-
misesta 1945 alkaen ja edelleen.

75 vuotta täytti 17. 7. 1974 Adele T i l l i Helsingissä. Hän
on syntynyt Haminassa 17.7.1899. Hänen isänsä oli hamin-
lainen ja äiti suursaarelainen. Helsinkiin saavuttuaan hän
otti ahkerasti osaa Helsingin Karjala-kerhon toimintaan ol-
len sen laulukouoron innokas jäsen. Adele Tilli on myös Kar-
jalan Sivistysseuran Naisjaoston jäsen. Ahkerana ja velvol-
lisuudentuntoisena ihmisenä hän tuo syksyisin aina pinon
käsitöitä joulumyyjäisiä varten. Ompeluilloissa hän on aina
paikalla luoden iloista henkeä ympärilleen. Hyvä hauska ih-
minen kerää aina suuren ystäväpiirin ympärilleen. Tämä nä-
kyi myöskin hänen merkkipäivänään, sillä onnitelijoiden
joukko oli suuri ja useat olivat saapuneet pitkienkin matko-
jen takaa.

Sukulaisia Adelella on myöskin Virossa, sillä hänen äi-
tinsä sisar meni aikanaan naimisiin virolaisen nuorukaisen
kanssa, silloin kun Suursaari ja Viro olivat vilkkaassa kaup-
payhteydessä keskenään.

Toivotamme pirteälle seuramme jäsenelle onnea, menes-
tystä ja terveyttä edelleenkin.

Erkki Tuuli

Karjalan Liiton varapuheenjohtaja ja patentti- ja rekiste-
rihallituksen pääjohtaja Erkki Tuuli täytti 25. 7. 60
vuotta.

60 vuotta täytti Naimi I t t o n e n, o.s. Hirssu, Helsin-
gissä. Hän on syntynyt Uhtualla.

70 vuotta täytti Sergei V o r n a n e n Maaningan Haa-
talassa 11. 7. -74. Hän on kotoisin Korpiselästä.

60 vuotta täytti Mannerheim-ristin ritari, toim.joht. Arvo
M ö r ö Oulussa. Hän on syntynyt Kivennavalla. Jatkoso-
dassa hän palveli Päämajan kaukopartiopataljoonan os.
Kuismasessa partiomiehenä ja partionjohtajana.

60 vuotta täytti 17. 5. työnjohtaja Juhani Tuomela
Kajaanissa. Hän on syntynyt Suojärvellä maanviljelijän
poikana ja kävi molemmat sodat rintamajoukoissa, talvi-
sodan Aittajoen ja jatkosodan Karhumäen suunnalla. So-
tien päätyttyä hän on toiminut työnjohtajana.

Karjala ja karjalaisuus on aina ollut lähellä hänen

Juhani Tuomela

Väinö Pietari Kekki

sydäntään. Hän on lähes kolmenkymmenen vuoden ajan toiminut karjalaisjärjestöissä johtopaikoilla: sihteerinä, varapuheenjohtajana tai puheenjohtajana. Viime vuosina hän on toiminut Pohjolan Karjalaisuus#ojen piirin varapuheenjohtajana, kuulunut piirin hallitukseen sekä Karjalan Liiton liittovaltuustoon. Juhani Tuomela toimii myös Suojärven pitäjäseurassa ja on Kajaanin seudun Suojärveläisten puheenjohtaja.

Sanomalehti Karjalan asiamies hän on ollut vuodesta 1960 ja Karjalan Kainuun piirin aluetoimittaja vuodesta 1967.

Karjalan heimon ja karjalaisuuden hyväksi tekemästä työstä Juhani Tuomelalle on Karjalan Liitto myöntänyt vuonna 1964 hopeisen ja vuonna 1973 kultaisen ansiomerkin.

Juhani Tuomela on avustanut myös heimolehteämme karjalaisaiheisilla valokuvilla, josta lausumme hänelle »suuret passibot» ja toivotamme menestystä vastaisille toiminoille.

Tuonilmaisiiin ovat siirtyneet:

Anni Denisov

Äitimme Anni Denisov, o.s. Remsu, kuoli Vihdissä 6. 4. 1974, pitkäaikaisen sairauden murtamana ja siunattiin haudan lepoon Vihdin hautausmaalla 21. 4. 1974. Hän oli syntynyt Vienan Karjalassa, Vuokkiniemen Tollonjoella 31. 12. 1909. Vaiherikkaan elämänsä aikana hän ehti asua kolmessa eri valtakunnassa. Ensin Vienan-Karjalassa, josta muutettiin 1944 Suomen puolelle, Pohjanmaalle ja sieltä tänne Vihtiin. Joitakin vuosia Vihdissä asuttuaan hän muutti isäimme kanssa Ruotsiin, Boråsiin, jossa asuivat Iro-ämmö ja äidin veli Risto perheineen. Äitimme halusi olla hiedän lähellään viimeiseen asti, koska he kumpikin olivat vakavasti sairaita.

Heidän kuolemansa jälkeen äiti ja isä muuttivat takaisin tänne Vihdin Ruskealaan, jossa heillä on oma pieni tupa. Äidin sydäntä lähinnä olivat viimeiseen asti lapset ja erikoisesti lastenlapset.

Tytär

Toimitusjohtaja Väinö Pietari Kekki kuoli 29. 5. 74 Helsingissä. Hän oli syntynyt Inkerissä 14. 9. 1907 ja saapui Suomeen Viron kautta poikasena. Hän valmistui merkonomiksi Viipurissa v. 1930 ja toimi kauppaedustajana talvisotaan saakka. V. 1940 hän perusti vaimonsa kanssa moni-myymäläliikkeen Parolaan siirtäen sen Porvooseen v. 1954. Vuodesta 1962 lähtien Väinö Kekki toimi Väinö Pietari Oy:n toimitusjohtajana sekä Kauppaviestilehden ilmoituspäällikkönä kuolemaansa asti.

Väinö Kekki oli oman toimensa ohella ahkera osallistuja ja vaikuttaja yhteiskunnallisissa riennoissa, oman alansa yhdistyksissä, kunnalliselämässä ja poliittisessa elämässä.

Inkeriläisten asiat olivat hänen sydäntään lähimpinä. Hän oli todellinen heimopäällikkö.

Hänen aloitteestaan perustettiin Inkeriläisten Sivistyssäätiö, jonka hallituksen puheenjohtajana hän toimi kuluvaan vuoteen asti säätiön perustamisesta 1965 lähtien. Inkeriläisten Yhdistyksen johtokuntaan hän kuului vuodesta 1928 lähtien toimien myös yhdistyksen puheenjohtajana.

Hänen suhteensa muihin karjalaisiin olivat mitä sydämelisimmät. Sen saimme todeta usein Karjalan Sivistysseuran vuosikokouksissa. Hänen aloitteestaan kyykkätoiminta iskeytyi myös inkeriläisten keskuuteen. Hän oli Karjalaisten Heimotalon innokkaimpia sivusta-auttajia.

Anni Kuntijärvi, o.s. Sirkeinen, kuoli 20. 6. -74 Helsingissä. Hän oli syntynyt Säräisniemessä, Oulujärven tuntumassa 26. 12. 1909. Hän oli avioliitossa vienalaisen Lauri Kuntijärven kanssa ja joutui aikanaan ottamaan ottaa itäkarjalaisten heimopakolaisten toimintaan miehensä rinnalla. Lauri toimi pitkän ajan Karjala-Kerhojen Keskusliiton sihteerinä. Onttoni Miihkali on Anni Kuntijärvestä lausunut: »Kullankarvani oli mutšoi.»

Anna Kyöttinen, o.s. Grigorjev, kuoli 11. 4. -74 Polvijärvellä. Hän oli syntynyt Repolan Lusmassa 20. 12. 1885.

Kaudia Ikonen, o.s. Selkänen, kuoli Joensuussa 14. 5. -74. Hän oli syntynyt Impilahdella 7. 3. 1903.

Miron Kärki kuoli 9. 6. -74 Nurmeksen sairaalassa. Hän oli syntynyt Suojärvellä 25. 8. 1900.

Kainuun meijerin toimitusjohtaja, agronomi, maanviljelysneuvos Paavo Jauhainen kuoli 22. 6. -74. Hän oli syntynyt Viipurissa 5. 3. 1918. Hän oli Domnan Pirtin säätiön sekä Säätiö Väinölän hallituksen jäsen.

Valamon luostarin taloudenhoitaja, pappismunkki Anttoni alias Veikko Lopenen kuoli Heinävedellä 8. 6. -74. Hän oli syntynyt 9. 5. 1919 Raudussa. Ennen luostariin siirtymistään hän toimi tullipäällismiehenä.

Valokuvaaja, fil.maist., karjalaisen kulttuuriperinteen talentaja ja vaalija Pekko Kyytinen kuoli 10. 6. 74 työmatkallaan.

Kollaa kesti. Kiitos Pekon ja muiden Suomen miesten, joiden sisu ja hermot kestivät. 34. Jalkaväkirykmentin 4. komppanian päällikön, Pekon henki oli tuolloin pitkän puolustus-kamppailun aikana hiuskarvan varassa. Korkein varjelus oli silloin Pekon ja Suomen miesten puolella. Viikatemies nyhtäisi hänet syleilyynsä auto-onnettomuudessa Heinolan maalaiskunnassa. Vastaa tuli »rekka». Yhteenajon jälkeen Pekon autosta tarjottiin 100 markkaa.

Pekko oli syntynyt Kurkijoen Särkijärven kylässä maanviljelijän poikana. Yliopistoaikanaan häntä kiinnosti eniten kansatiede, suomi ja sen sukukielet. Vastaperustetun Kansatieteellinen Filmi Oy:n johtaja Kustaa Vilkuu otti Pekon kesätöihin. Pekko kuvasi Vilkun kotiseutua Pohjanmaata. Tästä hän sai vihjeen karjalaisaiheisen perinneaiheiston kuvailuun ja keräämiseen. Jatkosodassa hän oli TK-toimittajana ja -kuvaajana.

Sotien jälkeen hänen käsialaansa ovat mm. kuvateokset Muistojen Karjala, Ratkaisun vuodet, Äidille, Karjala elää uusilla asuinsijoillaan sekä Kuvantekijöitä ja kamerakauppa, joka luotasi valokuvauksen historiaa. Karjalaisen materiaalin tallentamisen hän oli ottanut sydämen asiakseen. Hän kuuluikin muutama vuosi sitten Karjalan Liittoon perustettuun perinneseminaarijostoon sen varapuheenjohtajana ja kannusti innokkaasti niin pitäjä- kuin sukuseurojakin jäljentämään pian katoavaa kuva- ja esineaineistoaan.

Hänet kutsuttiin myös Talonpoikaiskulttuurisäätiön jäseneksi ja hän oli Kurki-Säätiön perustajia. Maisteri Kyytinen toimi Suomen Valokuvaajain Liiton asiamiehenä sekä Valokuvaaja-lehden päätoimittajana ja Suomen Valokuvaajain Osakeyhtiön hallituksen puheenjohtajana.

Kyykän ensiaskeleita Seurasaareissa Pekko ikuisti v. 1952. Yhteys häneen kuitenkin katkesi. Vasta vuonna 1972 lehtemme toimittaja ja Pekko solmivat pysyvät suhteet. Sen jälkeen Pekon kuvan sanomaa näkyy jokaisessa heimolehtemme numerossa. Tehtiin suunnitelmia matkasta Itä-Karjalaan, Ruotsin karjalaisten pariin ja UKK:n valokuvaimiseksi kyykän parissa. Vain tämä viimeksi mainittu toteutui lauantaina 8. 6. 74. Maanantaina Mikkelin-matkasta tuli lähtö tuoniilmaisiiin. Kiitos, Pekko, avusta. Jätit arvokkaan kuvaperinnön. Pyhitit elämäsi kotiseudullesi — KARJALALLE.

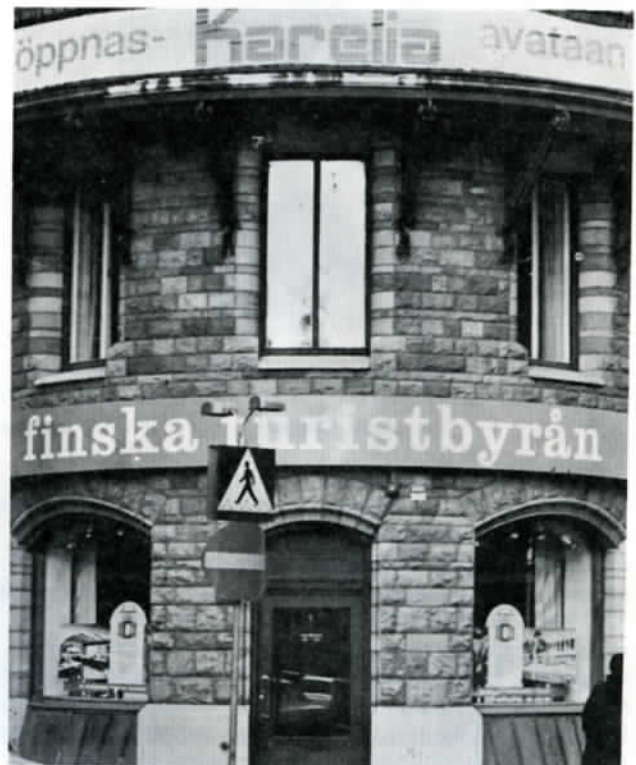
B.K.

Pekko Kyytinen kaksi päivää ennen kuolemaansa Seurasaaren kyykkääjien parissa.

Sanni Prittinen kuoli 9. 4. -74 Keski-Suomessa ja haudattiin Petäjävvedelle 20. 4. -74. Hän oli Säämäjärven Moloisia ja syntynyt 5. 11. 1902.

ESPOOSSA, jonne lehtemme toimitus on muuttanut, on 12 Rinnetietä ja kymmenkunta Kallio-, Oiko-, Mäki-, Kulma-, Pelto- ja Rajatietä. Nimien uusintaa suunnitellaan.

KARELIA on vasta-avatus Tukholman suomalaisravintolan nimenä. Ravintolan omistaa Kantaravintolat Oy. Ravintolan ruokaa on mainostettu hyväksi. Ruokalistalla on suomalais- ja jopa karjalaisherkkuja. Ravintola sijaitsee Suomi-talossa, Birger Jarlin ja Snickarbackenin kulmarakennuksessa. Karelian sisustukseen on käytetty suomalaista materiaalia. — Mikael Miikkola.